

ג'.ה.הוברד

1867

דאש הצעיר אמר פעם לאבא שישב
לשולחן
"אולי נעשה נשף לידידינו, עכשיו
כשהתחמם כבר קצת. עברנו חודש גשום
ועצוב, לכן בוא ונשמח קצת. נערוך
רשימת אורחים ונזמין אותם הנה."

ענה דאש הגדול "זה רעיון נהדר. בוא,
נשב מיד ונחבר את ההזמנות.
נזמין את הכלבים הצעירים כדי שיהיה
ממש שמח. הנה ידידנו מר לוקס שיביא
איתו בוודאי את העלמה פלורה. אשמח
לראות אותם כאן. גם מר פומפי יבוא
בוודאי.

הם יבואו כולם באוטובוס, כי כך פשוט
וחסכוני יותר, וביחד נבלה ערב שכבר
מזמן לא היה לנו."

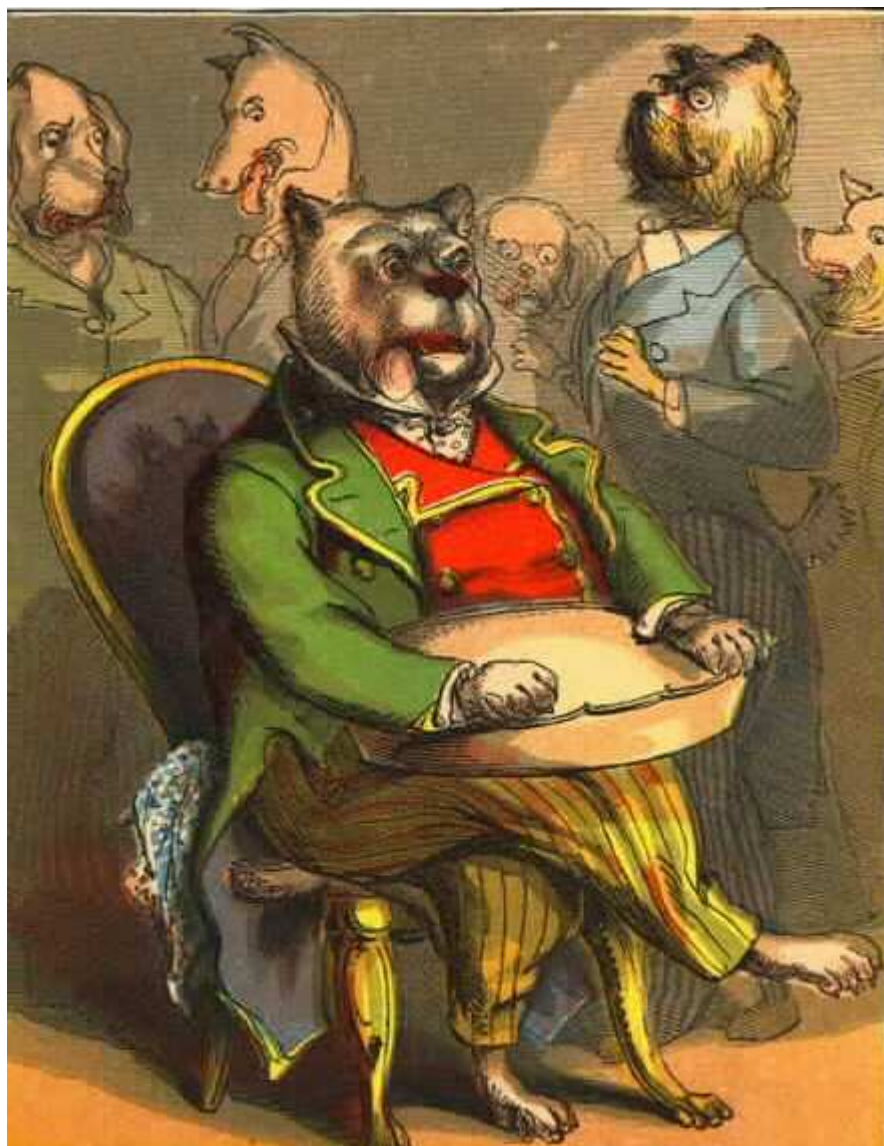
האורחים הגיעו ויפה היה לראות איך
יורדים כולם מהאוטובוס שהביא אותם.
הא אפילו ג'אפ הקטן, וכולם התפעלו
ממנו כי הוא זעיר כל כך, ובא גם מוזי
הענק, הגבוה מכולם.

המשרתים לבשו מעילים אדומים
והגברות נהנו מהשירות. המשרתים קדו
קידות לכל האורחים וניסו לתת להם
הרגשה טובה.
כולם הובאו לאולם הגדול והוצגו זה לפני
זה, כשהמארח דאש מברך ומכריז על
שמו של כל האורח הנכנס.

הוגשה ארוחה לפי האופנה החדשה
והקופים המשרתים עשו כמיטב יכולתם.
ורק פוג אחד הפך ברשלנות צלחת מרק
חם על שמלתה של העלמה פלורה.
הייתה מבוכה רבה כי המרק היה חם.
מובן שהמשרת פוטר במקום. סופר גם
שהעלמה פלורה הייתה בוודאי נופלת
ומתעלפת אילו הרצפה לא הייתה קשה
כל כך.

הוגשה פשטידה טעימה וכולם הסכימו
שהארוחה הייתה נפלאה. רק מר בולדוג
אכל קצת יותר מעל המידה אך ידוע כי
הוא חסר נימוסים. כי עליכם לדעת שיתר
הכלבים היו מנומסים מאוד וידעו כולם
להתנהג יפה.
אחרי שהוגש הקפה עברו כולם לחדר
המסיבות והתחיל הנשף.

אפילו בוגי הטרייר התנהג יפה, למרות
שהוא פראי לפעמים. הוא התחשב
בנוכחות הגברות. לא היו מריבות וכולם
שמחו וכולם היו כלבים מאושרים.
הגברות היו עדינות מאוד ויפות וכפי
ששמעתי גם בעלות חוש הומור רב.
כולם רקדו בשמחה ושכחו מצרות היום.
הם אפילו לא התחשבו בכך שלמחרת
יכאבו רגליהם.

בסיום הנשף שנמשך זמן רב רצו כולם
לחזור הביתה. אך בדיוק אז התחיל
הגשם. העלמה פני נבהלה נורא "מה
יקרה לשמלתי המוזהבת. היא בוודאי
תתקלקל מהרטיבות הזו." אך מר מקסי,
חבר טוב שלה פרש את מטרייתו ושמר
כך עליה.

כך התפזרה החבורה והמסיבה
הסתיימה. השומר מר רובר נעל את
דלתות הבית.